ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 29 Φεβρουαρίου 1920 Κασσιανοῦ τοῦ Ρωμαίου Ἀν. ἡλ. ὥρ. 6 λ. 41 Δύσ. 6 λ. 27

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Ἔτος Δ. Ἀριθ. 1037 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα : Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α΄.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ἐδέησε νὰ παρέλθουν πέντε ὁλόκληροι αἰῶνες ἀγρίας βαρβαρικῆς τυραννίας, νὰ κυλισθῇ ἡ ἀνθρωπότης εἰς ὠκεανοὺς αἱμάτων, νὰ ἑνωθῇ ὁλόκληρος ὁ πεπολιτισμένος κόσμος ἐπὶ τὸ αὐτό, διὰ νὰ κατορθωθῇ ἡ ἐκδίωξις τοῦ αἱμοσταγοῦς κατακτητοῦ ἀπὸ τὰ ἐδάφη ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸν εἶχεν ἐγκαταστήσῃ ἡ δύναμις τῆς βίας καὶ ἡ μοιραία, ἡ αἰωνία ἐξέλιξις τῶν λαῶν.

Φεύγει σήμερον ὁ Τοῦρκος ἡττημένος, κατῃσχυμένος καὶ καταδικασμένος ἀπὸ τὴν γειτνίασιν τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων δὲν κατώρθωσε κατὰ τὸν μακρότατον χρόνον τῆς πρὸς ταῦτα συναφείας του νὰ μεταβάλῃ οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον τὰ ἄγρια αὐτοῦ ἔνστικτα καὶ τὴν ἀπαισίαν αὐτοῦ βαρβαρότητα οὔτε ν' ἀποβάλῃ τὴν κακοῦργον δίψαν τοῦ αἵματος καὶ τοῦ ἐγκλήματος.

Ἀλλὰ καὶ φεύγων ἀκόμη, δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ δώσῃ καὶ τὰ τελευταῖα δείγματα τῆς ἀποτροπιαστικῆς, τῆς προξενούσης τὴν φρίκην, ἀγριότητός του, δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ ἀφήσῃ καὶ τὰ τελευταῖα ἴχνη τῆς αἱματηρᾶς διαβάσεώς του ἀπὸ τὰς χώρας τὰς ὁποίας ἐπὶ μακροὺς αἰῶνας ἐπότιζε μὲ αἷμα ἀθώων καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ ἀποδείξῃ καὶ μίαν ἀκόμη φορὰν ὅτι καὶ ἡ ἐπὶ μίαν ἡμέραν διατήρησίς του θ' ἀπετέλει αὐτόχρημα ἔγκλημα κατὰ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ.

Καὶ προσέθεσεν εἰς τὰς ἑκατόμβας τῶν θυμάτων του, ἀπὸ τὰ ὀστᾶ τῶν ὁποίων εἶναι πλήρεις αἱ πεδιάδες καὶ αἱ φάραγγες τῶν ὑπὸ τὴν δουλείαν του στενόντων ἐδαφῶν, ἄλλα νέα, τὰς 35,000 τῶν ἐσχάτως ἐν Κιλικίᾳ σφαγέντων Ἀρμενίων. Ἀλλ' ὁ σπασμὸς οὗτος ἦτο καὶ ὁ τελευταῖος πλέον, ὁ ἐξαναγκάσας τοὺς φιλελευθέρους λαοὺς νὰ ἐπισπεύσωσι τὴν ἐκρίζωσιν τοῦ βαρβαρισμοῦ καὶ τὴν ἐξάλειψιν τῆς ὑπάρξεώς του.

Ἐκδιώκεται πλέον ἡ Τουρκία ἀπ' ἐκεῖ ὅπου μόνον ὁ ἀνταγωνισμὸς τῶν εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν τὴν διετήρησεν ἐπὶ τόσα καὶ τόσα ἔτη, ἐκδιώκεται ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων, τὴν ὁποίαν ἐβεβήλωνεν ἐπὶ τόσους αἰῶνας καὶ περιορίζεται πλέον μόνον ἐκεῖ ὅπου δὲν θὰ ἔχῃ Χριστιανοὺς νὰ σφάζῃ ἢ ἂν θὰ διψᾷ εἰσέτι ἀνθρώπινον αἷμα δὲν θὰ δύναται παρὰ τὸ ἰδικόν της νὰ χύνῃ.

Τὸ τέλος τοῦ Ἰσλαμικοῦ κράτους ἐσήμανε πλέον. Εἶχε σημάνῃ ἀφ' ἧς οἱ Σύμμαχοι ἐξῆλθον νικηταὶ ἐκ τοῦ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνος. Σήμερον τὸ τέλος τοῦτο τὸ ἐπέσπευσεν ἡ ἰδία ἡ Τουρκία διὰ τῶν τελευταίων τῆς κακουργημάτων. Τὸ Τουρκικὸν κράτος μεταβαίνει πλέον εἰς τὴν ἱστορίαν ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀφήνει τὰς πλέον φρικιαστικὰς σελίδας. Ἡ Τουρκία σβύνει ἀπὸ τοῦδε διὰ παντὸς καὶ μόνον ἡ ἀνάμνησις τῶν ἐγκλημάτων της θὰ μείνῃ ἐντετυπωμένη εἰς τὴν μνήμην τῶν λαῶν καὶ εἰς ἀπαίσιος ἐφιάλτης.

Τὴν θέσιν τοῦ ἀπερχομένου βαρβάρου λαοῦ καλεῖται νὰ καταλάβῃ σήμερον ἡ Ἑλλάς. Καὶ ἡ Ἑλλάς, ἡ κοιτὶς τοῦ πολιτισμοῦ, ἡ Ἑλλὰς ἡ γεννήσασα τὰ ἐξοχώτερα πνεύματα τῆς ἱστορίας, προωρίσθη σήμερον νὰ ἐπανορθώσῃ καὶ νὰ ἐπαναστηλώσῃ καὶ νὰ ἀναγεννήσῃ πᾶν ὅ,τι οἱ πέντε τοῦ μαρτυρίου αἰῶνες ἀνέτρεψαν καὶ κατέστρεψαν. Τὴν τοιαύτην συμβολὴν τῆς Ἑλλάδος ἔχοντες ὑπ' ὄψιν οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς, ἀναθέτουν εἰς αὐτὴν νὰ ἐκπολιτίσῃ τὴν Ἀνατολὴν καὶ ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ διαψεύσῃ τὰς προσδοκίας τῶν συμμάχων καὶ προστατῶν της.

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΣΤΗΛΗ

Ἡ ὀργάνωσις τῶν φυλακῶν

Καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν ὅτι διὰ τὰς φυλακὰς Μυτιλήνης ὅτι ἀφ' ἑνὸς ἐπιβάλλεται νὰ τύχουν τελείας ἀνακαινίσεως, ὅπως μετατραποῦν εἰς ἐπαρχιακὰς φυλακὰς ὅλων τῶν νήσων, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ συγκροτηθῇ κατὰ τὸ τελευταῖον ἐξανθρωπιστικὸν σύστημα, ὅπως εἰσηγήθη ὑπομνηματικῶς ὁ Διοικητὴς Λέσβου κ. Σπυριώτης.

Περὶ τούτων δύο τούτων ἀντιλήψεων εἶχε ὑποβάλει Λέσβου. Καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐπισκευὴν ἐγράψαμεν καὶ ἄλλοτε ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ζητεῖ ἐπιμόνως ἀπὸ τὸν κ. Γενικὸν Διοικητὴν προϋπολογισμὸν περὶ τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης, ὁ ὁποῖος δυστυχῶς μέχρι σήμερον δὲν ἔχει ὑποβληθῇ. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα δὲ τῆς ἀναδιοργανώσεως, εὑρισκόμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἀναγγείλωμεν ὅτι αἱ φυλακαὶ Μυτιλήνης περιελήφθησαν ἤδη εἰς ἃς ὁ γενικὸς κανονισμὸς ἐγγραφῆς τῆς σχετικῆς δαπάνης εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

Ἀλλ' ἡ ἔναρξις τῆς διοργανώσεως πότε; Ἴσως ἀργότερον, ποῦ νομίζετε; Εἰς τὴν ἔλλειψιν προσωπικοῦ. Τὸ Ὑπουργεῖον ἔχει αἰτήσει καὶ δὲν εὑρίσκει τὸ κατάλληλον προσωπικὸν διὰ νὰ στείλῃ εἰς Μυτιλήνην. Χρειάζονται δὲ 15 ἐν ὅλῳ πρόσωπα. Καὶ συνιστῶμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι θὰ παραταθῇ ἡ κατάστασις αὐτὴ ἐπ' ἀόριστον, ἐὰν δὲν εὑρεθῶσιν οἱ ἀπαιτούμενοι ὑπάλληλοι ἀπὸ τὴν νῆσον μας. Καὶ διὰ νὰ ὑποβοηθήσωμεν τὸ ἔργον αὐτὸ παραθέτομεν ἐνταῦθα ποῖα προσόντα ἀπαιτοῦνται νὰ ἔχωσιν οἱ θέλοντες νὰ διορισθῶσιν εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν φυλακῶν καὶ ποῖος θὰ εἶναι ὁ μισθός των.

Ἰδοὺ τὰ προσόντα:

1) Γραφὴ καὶ ἀνάγνωσις. 2) Πιστοποιητικὸν τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Πλημμελειοδικῶν καὶ τῶν Ἐφετῶν ὅτι δὲν ἔχουσι καταδικασθῆ διὰ ἀξιόποινόν τινα πρᾶξιν. 3) Βεβαίωσις τοῦ στρατοῦ καὶ 4) ἡλικίαν μέχρι 35 ἐτῶν.

Ὁ δὲ μηνιαῖος μισθὸς τῶν εἶναι 190 δραχμαί, ἐκτὸς δὲ τούτου χορηγεῖται δωρεὰν ὁ ἱματισμὸς καὶ ἡ ὑπόδησις, ὡς καὶ 300 δράμια ἄρτου ἡμερησίως.

Ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι οἱ ὅροι οὗτοι εἶνε ἀρκετὰ ἱκανοποιητικοί, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ διοριζόμενοι θὰ ὑπηρετήσωσιν εἰς τὴν πατρίδα των, ἄνευ φόβου νὰ σταλῶσιν εἰς ἄλλα μέρη. Εἶνε ἄλλως τε καὶ μία εὐκαιρία δι' ἐκείνους ἐκ τῶν ἀπολυομένων ἐκ τοῦ στρατοῦ ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουσιν ἐργασίαν καὶ πρέπει νὰ ἐπωφεληθῶσι.

Πρέπει ὅμως νὰ ἔχωσιν οὗτοι ὑπ' ὄψιν ὅτι ἅμα τῷ διορισμῷ των θὰ ἔλθωσιν εἰς Ἀθήνας, διὰ νὰ ὑπηρετήσωσιν εἰς τὰς ἐδῶ ὠργανωμένας φυλακάς, ὅπως μορφωθῶσι καὶ κατηρτισθῶσιν ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου. Ἡ ἐν Ἀθήναις ὑπηρεσία των δὲ θὰ παραταθῇ ἐπὶ δύο μηνῶν, μεθ' ὃ θὰ ἐγκατασταθῶσιν εἰς Μυτιλήνην. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ μισθοδοσία των θὰ ἀρχίσῃ εὐθὺς ὡς διορισθῶσιν.

Οἱ θέλοντες νὰ διορισθῶσιν ὀφείλουν νὰ ὑποβάλωσιν αἴτησιν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τῆς Γεν. Διοικήσεως, ὁ δὲ διορισμός των θὰ γίνῃ ἄνευ ἀναβολῆς, καθ' ἃ μᾶς διεβεβαίωσαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ὁ «Ἐλεύθερος Λόγος» θὰ εἶνε εὐτυχής, ἂν, γράφων ὅλα ταῦτα, συντελέσῃ εἰς τὸ νὰ διορισθῶσι 15 συμπολῖται μας ἀνακουφιζόμενοι, καὶ συγχρόνως ἐπιτευχθῇ δι' αὐτῶν ἡ διοργάνωσις τῶν φυλακῶν Μυτιλήνης εἰς τρόπον ὥστε αἱ αὐταί, καταδικασθέντες νὰ δύνανται νὰ ζῶσιν ὑπὸ ὅρους ὑγιεινούς, ὄχι μόνον σωματικούς, ἀλλὰ καὶ ψυχικούς.

Διὰ τοὺς προσελθόντας λιποτάκτας

Θὰ ἐνθυμοῦνται ὅλοι ὅτι κατὰ Ἰούλιον τοῦ παρελθόντος ἔτους εἶχεν ἐκδοθῇ μία ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὅσοι ἀνυπότακτοι καὶ λιποτάκται ἤθελον προσέλθῃ εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ μέχρι τῆς 15 Αὐγούστου θὰ ἀπελύοντο μαζὺ μὲ τὰς ἡλικίας των, ἐνῷ οἱ μὴ προσερχόμενοι ἢ συλλαμβανόμενοι μετὰ τὰς 15 Αὐγούστου θὰ ὑπεῖχον καὶ πρόσθετον ὑπηρεσίαν. Τὴν ἐγκύκλιον δὲ ταύτην ἐκύρωσε τὸ ἀπὸ 28 7)βρίου π. ἔ. Ν. Διάταγμα.

Πράγματι ὄχι ὀλίγοι ἀπελύθησαν τότε.

Δυστυχῶς τὸ Ἐπιτελεῖον τοῦ στρατοῦ παρεμήνευσε τὸ ἐν λόγῳ Διάταγμα, ἐξέδωκε διαταγήν, κατὰ τὴν ὁποίαν πᾶς λιποτάκτης ἢ ἀνυπότακτος, ὁποτεδήποτε προσερχόμενος εἰς τὸν στρατὸν ὤφειλε νὰ ὑπηρετήσῃ ὅσον χρόνον διέλειπεν ἐν λιποταξίᾳ ἢ ἀνυποταξίᾳ καὶ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς ἡλικίας του. Οὕτω δὲ πεῖσται ὅσοι, καίτοι προσελθόντες πρὸ τῆς 15 Αὐγούστου δὲν ἀπελύθησαν ὁμοῦ, ἐφ' ἃ καὶ συνάδελφοί των ἔχουν ἀπολυθῇ.

Τὸ ἄδικον τοῦτο ἀντελήφθησαν ἐγκαίρως οἱ βουλευταὶ Λέσβου, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔπαυσαν ἀπὸ καιροῦ ἤδη νὰ ἐνεργῶσι παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ, ὅπως νομοθετικῶς λυθῇ τὸ ζήτημα.

Πράγματι, πρὸ ἡμερῶν νὰ κυρωθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς τὸ εἰρημένον Ν. Διάταγμα, προσετέθη εἰδικὸν ἄρθρον δυνάμει τοῦ ὁποίου ὑπάγονται πρόσθετον ὑπηρεσίαν καὶ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῶν ἡλικιῶν των εἶναι μόνον ὅσοι δὲν προσῆλθον εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ πρὸ τῆς 15 Αὐγούστου. Τὸ νομοσχέδιον ἐψηφίσθη χθὲς εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν, ἐντὸς δὲ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος θέλει καταστῇ νόμος τοῦ κράτους, ὅτε θέλουσιν ἀπολυθῇ καὶ ὅσοι ἄνδρες κρατοῦνται ἀκόμη ὑπὸ τὰ ὅπλα, καίτοι ἀνήκουν εἰς ἀπολυθείσας ἡλικίας, καὶ προσῆλθον εἰς τὰ σώματα των πρὸ τῆς 15 Αὐγούστου.

Νέαι τηλεφωνικαὶ γραμμαί. — Τὸ καλώδιον

Εὐχαριστούμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἀναγράψωμεν ὅτι κατόπιν ἐπιμόνων ἐνεργειῶν τῶν βουλευτῶν μας τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ἐνέκρινε τὴν ἐπέκτασιν τῆς τηλεφωνικῆς γραμμῆς Καλλονῆς εἰς τὰ χωρία Φίλια, Ἀνεμώτια καὶ Σκαλοχώρι. Συνάμα δὲ ἐνεκρίθη καὶ ἡ ἵδρυσις τηλεφωνείου εἰς τὴν κοινότητα Πλαγιᾶς τοῦ Πλωμαρίου.

Καταβάλλονται ἤδη ἐνέργειαι ὅπως συνδεθῇ διὰ τηλεφωνικῆς γραμμῆς τὸ Πλωμάριον μὲ τὴν κοινότητα Παλαιοχωρίου ὡς καὶ μὲ τὴν κοινότητα Ἀκρασίου καὶ κεῖθεν μὲ τὴν Βρισαῖν καὶ τὸν Πολιχνίτον.

Οὕτω θὰ ἀποτελεσθῇ ἓν λαμπρὸν τηλεφωνικὸν δίκτυον, τὸ ὁποῖον θέλει ἐξυπηρετήσῃ μεγάλως τὰ συμφέροντα τῆς νήσου μας.

Ἐγράψαμεν ἄλλοτε ὅτι περιελήφθη εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ἡ δαπάνη πρὸς μεταφορὰν τοῦ καλωδίου Χίου—Πλωμαρίου κατ' εὐθεῖαν εἰς Μυτιλήνην. Ἀλλὰ δὲν ἤρκει τοῦτο μόνον. Διότι εἰς τὸ Κράτος μας δυστυχῶς πολλὰ ἀποφασίζονται, ἀλλ' ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν ἀγωνίζεται. Οἱ κ. κ. βουλευταὶ μας δὲν ἠρκέσθησαν μόνον εἰς τὸ νὰ ἀναγραφῇ τὸ ἔργον εἰς τὸν προϋπολογισμόν, ἀλλ' ἐπεδίωξαν τὴν πραγματοποίησιν αὐτοῦ τὸ ταχύτερον. Εὐχαρίστως δ' ἀναγγέλλομεν εἰς τούς συμπολίτας μας ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἀνέθηκεν ἤδη εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Ἑταιρείαν «Ἰστερν» τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου. Καὶ ἐλπίζομεν ὅτι συντόμως θὰ ἀποκτήσωμεν ἄμεσον τηλεγραφικὴν συγκοινωνίαν μὲ τὴν Χίον χωρὶς τὰς παρομοίας διακοπὰς καὶ ἀφ' οἵας τοῦ καλωδίου.

Ὑπολείπεται ἤδη ἡ προέκτασις τοῦ καλωδίου ἀπὸ Μυτιλήνης εἰς Κυδωνίας καὶ πρὸς τοῦτο καταβάλλονται αἱ δέουσαι ἐνέργειαι.

Ἀναγράφοντες τὰ εὐχάριστα ταῦτα δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι ὀφείλονται εὐχαριστίαι καὶ πρὸς τὸν Διευθυντὴν τῶν Τ.Τ.Τ. Μυτιλήνης κ. Τσιλιμούδην καὶ πρὸς τὸν τέως Ἐπιθεωρητὴν τῶν νήσων κ. Παμμύραν, οἱ ὁποῖοι δι' ἐμπεριστατωμένων ἐκθέσεών των ὑπέδειξαν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τὴν ἀνάγκην τῶν ἀνωτέρω ἔργων.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ μετ' εὐχαριστήσεως ἀναγράφομεν ὅτι ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος ὑποβάλλεται εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἱδρύεται ἐν Μυτιλήνῃ Ἀνταλλακτήριον Ταχυδρομεῖον πρὸς μεταφορὰν καὶ ἐκτελώνισιν ταχυδρομικῶν δεμάτων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ Σαμοθράκη καὶ ὁ Ἅγιος Εὐστράτιος

Εἶνε μεγάλη ἀδικία διὰ τὰς δύο αὐτὰς νήσους νὰ μένουν ἀποκεκλεισμέναι ἀπὸ τὸν ἔξω κόσμον δι' ἔλλειψιν τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας.

Οἱ κάτοικοι τῆς Σαμοθράκης ἀπετάθησαν δι' ἀναφορᾶς πρὸ τινων ἡμερῶν καὶ πρὸς τὴν Βουλήν, παρακαλοῦντες, ὅπως ληφθῇ μέριμνα καὶ διὰ τὴν νῆσόν των. Μόλις ἔλαβον γνῶσιν τῆς ἀναφορᾶς των οἱ βουλευταὶ Λέσβου ὑπεστήριξαν ἐνθέρμως τὴν δικαίαν αἴτησιν τῶν Σαμοθρακῶν, τονίσαντες ὅτι ἔχει καθῆκον τὸ Κράτος νὰ μεριμνήσῃ καὶ διὰ τὰς νήσους αὐτάς, Σαμοθράκην καὶ Ἅγιον Εὐστράτιον, καὶ νὰ συνδέσῃ αὐτὰς διὰ καλωδίου διὰ νὰ δύνανται νὰ ἐπικοινωνῶσι μὲ τὸν ἄλλον κόσμον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον εὑρίσκονται ἀποκεκλεισμέναι, τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ οὖσαι ἀλίμενοι σπανίως βλέπουσι προσεγγίζον εἰς αὐτὰς ἀτμόπλοιον.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀπαντῶν ἔδωκε τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ αἴτησις τῶν ἐν λόγῳ νησιωτῶν.

Ἀθῆναι 22)2)920

.˙.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΘΡΑΚΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΜΥΡΝΗΝ

Ἡ «Βουλγαρικὴ Ἐπιθεώρησις» εἰς τὸ τελευταῖον αὐτῆς τεῦχος δημοσιεύει τὰς ἀκολούθους δηλώσεις εἰς ἃς προέβη ὁ κ. Βενιζέλος πρὸς τὸν διευθυντὴν αὐτῆς σχετικῶς μὲ τὸν διακανονισμὸν τοῦ Τουρκικοῦ ζητήματος πρὸ τῆς λύσεως αὐτοῦ.

Δὲν δύναμαι νὰ ἐκφράσω τὴν εὐχὴν ὅπως ἴδω τὸ ζήτημα τοῦτο ὁριστικῶς καὶ δικαίως λυόμενον πρὸς γενικὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἐπὶ μακρὸν καὶ σκληρῶς καταπιεζομένων λαῶν ὑπὸ τῆς παλαιᾶς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Ἡ πραγματοποίησις τῶν προαιωνίων πόθων τῶν λαῶν τούτων — ὅλων ἀναγνωριζομένων σθεναρῶς ὑπὸ τῶν νικητριῶν Δυνάμεων κατὰ τὸν μέγαν πόλεμον — θὰ ἔχῃ τὸ πλεονέκτημα τοῦ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰς ἱερὰς ἀρχὰς τῆς ἐλευθέρας αὐτοδιαθέσεως καὶ νὰ κλείσῃ συγχρόνως τὴν περίοδον τῶν διαταραχῶν καὶ τῶν πολέμων, τοὺς ὁποίους ἡ Ἐγγὺς Ἀνατολὴ τόσον συχνὰ ἤγειρεν. Αἱ ἀποφάσεις λοιπόν, τὰς ὁποίας πρόκειται νὰ λάβουν ἐκεῖνοι εἰς τοὺς ὁποίους θὰ ἐπιβληθῇ τὸ δυσχερὲς ἔργον τῆς λύσεως τοῦ τουρκ. ζητήματος, πρέπει νὰ καθοδηγηθοῦν ὑπὸ τῆς φροντίδος τοῦ νὰ μὴ ἀφήσουν εἰς τὰς βαλκανικὰς ἐθνότητας τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ Ἀνατολὴ εὑρίσκεται πάντοτε εἰς μίαν φάσιν παροδικῆς εἰρήνης καὶ ὅτι μίαν ἡμέραν θὰ ἔχουν πάλιν νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ τὴν Τουρκίαν καὶ συνεπῶς μὲ ὅλην τὴν Βαλκανικὴν χερσόνησον. Μία τοιαύτη ἐντύπωσις θὰ ἐδημιούργει ψυχολογίαν κατάστασιν ἐξαιρετικῶς κινδυνώδη καὶ θὰ ἀπετέλει μάλιστα τὴν βάσιν πλείστων καὶ συνεχῶν ραδιουργιῶν καὶ συνδυασμῶν.

Ἀφοῦ μεγάλα ἐδαφικὰ τμήματα πρέπει νὰ ἀποσπασθοῦν ἀπὸ τὴν Τουρκίαν, δὲν τίθεται τὸ ζήτημα τῆς διατηρήσεως τῆς τουρκικῆς ἀκεραιότητος. Ὑπάρχει ἀνάγκη βαθείας ἐγχειρήσεως· πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ μία ὁριστικὴ καὶ ῥιζικὴ λύσις, νὰ δημιουργηθῇ τέλος καὶ ἐν Ἀνατολῇ ἡ ὑγιεινὴ ἀτμόσφαιρα ἑνὸς τετελεσμένου, ἑνὸς σταθεροῦ καὶ διαρκοῦς. Ἄνευ αὐτοῦ θὰ δημιουργηθοῦν μοιραῖαι καταστάσεις δυνάμεναι νὰ διακυβεύσουν ὁλόκληρον τὸ ἔργον τῆς Διασκέψεως τῆς εἰρήνης καὶ νὰ καταστήσουν περιττὰς τὰς μεγίστας θυσίας, εἰς τὰς ὁποίας ὁ πεπολιτισμένος κόσμος ὑπεβλήθη ἐπὶ πέντε πολεμικὰ ἔτη.

Αἱ τελευταῖαι ἐκλογαὶ ἐν Θρᾴκῃ ἀποδεικνύουν σαφῶς ὅτι οἱ Νεότουρκοι εὑρίσκονται πάντοτε ἐν ζωῇ καὶ ὅτι μίαν ἡμέραν θὰ ἐξεγερθοῦν μὲ ὅλον τὸ θράσος των καὶ μὲ ὅλην τὴν πανουργίαν των τόσον εἰς ραδιουργίας ὅσον καὶ εἰς λῃστείας. Καὶ ἔπειτα ἀπὸ τινα ἔτη ποῖος μᾶς λέγει ὅτι ἡ Γερμανία δὲν θὰ δράξῃ μίαν οἱανδήποτε εὐκαιρίαν διὰ νὰ κερδίσῃ τὴν Τουρκίαν μὲ τὸ μέρος της ὑποσχομένη εἰς αὐτὴν ὠφελήματα τὰ ὁποῖα αἱ ἄλλαι Εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις δὲν δύνανται νὰ ὑποσχεθοῦν; Ἐὰν λοιπὸν δὲν κατασταθοῦν οἱ Τοῦρκοι ἐντελῶς ἀβλαβεῖς ἐὰν τὸ Τουρκικὸν ζήτημα δὲν λάβῃ ὁλοσχερῆ λύσιν καὶ σύμφωνον πρὸς τὰς μεγάλας ἀρχὰς διὰ τὰς ὁποίας ἐχύθη τόσον ἡρωϊκὸν αἷμα τότε δὲν θὰ ἐκπλαγῆτε ὅταν ἴδητε προσεχῶς ἀναφαινομένας νέας καὶ ἐπικινδύνους συμμαχίας μεταξὺ τῶν Τούρκων, τῶν Βουλγάρων, τῶν Οὔγγρων καὶ τῶν Γερμανῶν τεινούσας εἰς τὴν διασάλευσιν τῆς τάξεως τῆς ἀποκαθιστωμένης ὑπὸ τῆς Διασκέψεως τῆς εἰρήνης. Πρέπει αἱ νικήτριαι Δυνάμεις νὰ ἐννοήσουν τέλος τὴν ἀλήθειαν ταύτην καὶ νὰ μὴ ἀφήσουν τὸ μέλλον εἰς τὴν ἀβεβαιότητα καὶ ἐὰν διατηρήσουν τὴν Τουρκίαν ἐν Εὐρώπῃ εἰ μὴ παρέχουσαι πλήρη ἱκανοποίησιν εἰς τοὺς πόθους τῶν ἐθνικοτήτων τῶν ἐσχάτως ἀπελευθερωθεισῶν ἐκ τοῦ ὀθωμανικοῦ ζυγοῦ.

Οἱ πόθοι τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶναι στενῶς συνδεδεμένοι μὲ τὴν λύσιν τοῦ Τουρκικοῦ ζητήματος. Ὥστε ἐὰν προσεχῶς ὁ ἑλληνικὸς λαὸς θὰ γνωρίσῃ τὸ μέτρον ἐν τῷ ὁποίῳ ἡ πραγματοποίησις τῶν ἰδανικῶν του θὰ εἶναι τετελεσμένον γεγονός. Ἡ περὶ τούτου αἰσιοδοξία μου στηρίζεται κυρίως ἐπὶ τοῦ δικαίου τῆς ὑποθέσεώς μας. Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει βλέψεις ἰμπεριαλιστικάς.

Ἀξιοῖ τὰ ἐδάφη ἅτινα τῇ ἀνήκουσιν ἐκ τοῦ δικαίου τῶν λαῶν πρὸς αὐτοδιάθεσιν. Ζητήσας ἐπιμόνως ἀπὸ τὴν Διάσκεψιν τῆς εἰρήνης τὴν προσάρτησιν εἰς τὴν Μητέρα Πατρίδα τῆς Σμύρνης, τῆς Θρᾴκης καὶ τῆς Βορείου Ἠπείρου, ἀνταπεκρίθην εἰς τὴν ἀγωνιώδη ἔκκλησιν τῶν λαῶν τούτων, τῶν ὁποίων ὁ μόνος πόθος εἶνε νὰ παραμείνουν Ἕλληνικοί, ἑνωμένοι μετὰ τῆς Ἑλλάδος νὰ ζήσουν καὶ νὰ ἀναπτυχθοῦν μετὰ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν δόξαν ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἔδειξε τὴν καλλιτέραν θέλησιν ἀποφυγοῦσα ἀπὸ τοῦ νὰ δημιουργήσῃ δυσχερείας διὰ τοὺς Ἕλληνας οἵτινες διαμένουν ἐν μεγάλῳ ἀριθμῷ εἰς τὰς βιλαέτια Ἀϊδινίου Προύσης καὶ Τραπεζοῦντος. Ἀλλ' ἡ ἰδιαιτέρα θέσις τῆς ἐπαρχίας τῆς Σμύρνης δὲν ἐπιτρέπει εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν νὰ δείξῃ τὴν ἐλαχίστην ἀφιλοκέρδειαν διὰ τὴν χώραν ταύτην ἥτις ἀνήκει εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν ἐθνογραφικῶς, πολιτικῶς καὶ γεωγραφικῶς. Ἀντετάχθη τὸ ἐπιχείρημα ὅτι τὰ ἐδάφη τὰ ὁποῖα ἀξιοῦμεν ἐν Σμύρνῃ δὲν δύνανται νὰ ἀποσπασθοῦν εὐκόλως ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας καὶ ὅτι τὸ γεγονὸς τοῦτο δύναται νὰ ἀποτελέσῃ σοβαρὸν ἐμπόδιον διὰ τὰς ἀξιώσεις μας. Ἐν τούτοις οἱ Εὐρωπαῖοι σοφοὶ οἵτινες ἐξηρεύνησαν τὴν τὴν χώραν καὶ ἰδίως ὁ Γερμανὸς γεωγράφος Φίλιππος εἰς τὸ ἔργον του. «Ταξείδια καὶ ἐξερευνήσεις ἐν τῇ Δυτικῇ Μικρασίᾳ» ἀπήντησαν θετικῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀποδεικνύοντες ὅτι ἡ ὑφ' ἡμῶν ζητουμένη χώρα χωρίζεται ἀπὸ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν δι' ἑνὸς μεγάλου φυσικοῦ ὁρίου καὶ ὅτι ἐκ τῆς φύσεως καὶ τῆς ἱστορίας της αὕτη συνδέεται στενῶς μετὰ τῆς θαλάσσης καὶ μετὰ τῆς πέραν τῆς θαλάσσης Ἑλλάδος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἤπειρον καὶ τὴν Θρᾴκην, διὰ πρῶτον ἐξέθηκα λεπτομερῶς τὴν ἄποψίν μας τὴν ἐκτεθεῖσαν εἰς τὰ ὑπομνήματά μας πρὸς τὴν Διάσκεψιν τῆς εἰρήνης. Διὰ τὰ ἐδάφη ταῦτα δὲν βλέπω οὐδεμίαν ἄλλην δυνατὴν λύσιν ἀπὸ τὴν συγχώνευσίν των μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος. Ἐν Θρᾴκῃ οἱ Ἕλληνες ἀποτελοῦν τὴν πλειοψηφίαν τόσον ἀπέναντι τῶν Τούρκων ὅσον καὶ ἀπέναντι τῶν Βουλγάρων. Δὲν βλέπω δὲ διὰ ποίους λόγους θὰ προσῆπτετο αὕτη εἰς τὸ πιθανὸν κράτος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἢ θὰ ἀνεκηρύσσετο εἰς ἀνεξάρτητον Δημοκρατίαν! Δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐκ τῆς δικαίας λύσεως τοῦ ζητήματος τῆς Θρᾴκης θὰ ἐξαρτηθῇ εἰς τὸ μέλλον καὶ ἡ εἰρήνη τῶν Βαλκανικῶν;

Εἰς ἐρώτησιν περὶ τῶν σχέσεων τὰς ὁποίας ἐννοεῖ νὰ διατηρήσῃ μετὰ τῆς Βουλγαρίας ὁ κ. Βενιζέλος εἶπε τὰ ἑξῆς.

— Ἡ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος ἀπέναντι τῆς χώρας ταύτης θὰ διατηρηθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συνθήκης τοῦ Νεϊγύ. Θὰ ἀποκτήσωμεν τὴν αὐστηρὰν καὶ εἰλικρινῆ ἐκτέλεσιν τῆς συνθήκης ταύτης καὶ θὰ ἀναμείνωμεν τὴν Βουλγαρίαν εἰς τὸ ἔργον. Τὸ μέτρον τῆς ἐμπιστοσύνης μας θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τοῦ τρόπου, μὲ τὸν ὁποῖον αὕτη ἐννοεῖ νὰ ἐξαγνίσῃ τὴν συνειδησίν της καὶ νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ κακὸν τὸ ὁποῖον μᾶς ἐπροξένησεν...»

ΓΕΩΡΓΙΚΑ

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΝ ΤΟΥ ΠΕΡΟΝΟΣΠΟΡΟΥ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ἂν ὁ καιρὸς εἶναι βροχερὸς πρέπει νὰ γίνουν καὶ 4 καὶ 5 ραντίσματα, διότι ἐὰν μετὰ ἓν ῥάντισμα βρέξῃ εἶναι ἀνάγκη νὰ ξαναραντίσωμεν καὶ οὕτω καθεξῆς, ἀκόμη καὶ ἂν ὁ καιρὸς εἶναι συνεχῶς βροχερὸς πρέπει καὶ μὲ βροχὴν νὰ ραντίσωμεν τὴν ἄμπελόν μας.

Διὰ τὸ πρῶτον ῥάντισμα ἀπαιτοῦνται περίπου 15 ὀκάδες πολτοῦ κατὰ στρέμμα καὶ εἷς ἐργάτης ῥαντίζει περὶ τὰ 10—15 στρέμματα καθ' ἑκάστην, διὰ τὸ δεύτερον ῥάντισμα ἀπαιτοῦνται περὶ τὰς 30—40 ὀκ. πολτοῦ καὶ εἷς ἐργάτης δύναται νὰ ῥαντίσῃ περὶ τὰ 7—8 στρέμματα, διὰ τὸ τρίτον ῥάντισμα 60—80 ὀκ. πολτοῦ καὶ εἷς ἐργάτης ῥαντίζει περὶ τὰ 5—6 στρέμματα.

Πρέπει νὰ φροντίζωμεν ὥστε ὁ πολτὸς νὰ εἶναι νωπὸς δηλ. τὸ παρασκευασθὲν μῖγμα τῆς σήμερον νὰ μὴ τὸ χρησιμοποιοῦμεν διὰ ῥάντισμα τῆς αὔριον, ἑπομένως νὰ παρασκευάζωμεν τόσον πολτὸν ὅσος μᾶς χρειάζεται διὰ σήμερον μόνον, διὰ τὴν ἑπομένην πρέπει νὰ παρασκευασθῇ ἕτερος, καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἡμέρα, τινὰς ὕστερα ἀπὸ κάθε ῥάντισμα, γίνεται θειάφισμα (2—3 φορὰς ἐν ὅλῳ ἀναλόγως τῶν καιρικῶν μεταβολῶν) ἤτοι μεταξὺ δύο ῥαντισμάτων ἓν θειάφισμα. Τὸ θειάφισμα οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ τὸν περονόσπορον, δι' αὐτὸ πρέπει νὰ μὴ παραμελῆται διότι πολλάκις τὸ ὠΐδιον ἐπιφέρει σοβαρὰς καταστροφάς, ἐὰν μάλιστα ὁ καιρὸς εἶναι βροχερός.

Τὰ ῥαντίσματα γίνονται δι' εἰδικῶν μηχανημάτων, ψεκαστήρων καλουμένων, καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν καὶ ἔκτασιν τοῦ κλήματος. Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ῥαντίσματος ὁ ἐργάτης πρέπει νὰ ἵσταται ὀλίγον μακρὰν τοῦ κλήματος, ἵνα τὸ ἐκσφενδονιζόμενον ὑγρὸν πίπτῃ ἐπὶ τῶν πρασίνων μερῶν τοῦ κλήματος καὶ τῶν φύλλων ὡς λεπτοτάτη βροχὴ (ἰχνός). Μία καλὴ καὶ προσεκτικὴ ἐκτέλεσις τοῦ ῥαντίσματος ἐξασφαλίζει, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν καλὴν παρασκευὴν τοῦ πολτοῦ, κατὰ μέγα μέρος ἂν ὄχι ἐν συνόλῳ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς τοιαύτης ἐργασίας.

Κατὰ τὸ δεύτερον καὶ ἰδίως τρίτον ῥάντισμα, ὅπου ἡ ἀνάπτυξις τοῦ κλήματος εἶναι μεγάλη, ἡ προσοχὴ τοῦ ἐργάτου πρέπει νὰ διπλασιάζεται, ἵνα ὁ ἀχνὸς τοῦ πολτοῦ καλύπτῃ ἀνεξαιρέτως ὅλα τὰ πράσινα τοῦ κλήματος μέρη τοῦ τε ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, διὰ τοῦτο κατὰ τὰ ῥαντίσματα αὐτὰ προσέχει ὁ ἐργάτης ὥστε ὁ σωλὴν τοῦ ψεκαστῆρος του νὰ διευθύνεται καλῶς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ κλήματος, τὸ ὁποῖον, λόγῳ τῆς πυκνότητος τῶν φύλλων, προσβάλλεται ὀλιγώτερον ἀπὸ τὰς ψιχάδας τοῦ πολτοῦ μας.

Ψεκαστῆρες ὑπάρχουν πολλῶν εἰδῶν εἰς τὸ ἐμπόριον πωλούμενοι εἰς διαφόρους τιμὰς εὐρωπαϊκοὶ καὶ ἐγχώριοι. Ἐκ τῶν ἐγχωρίων συνιστῶμεν τοὺς ψεκαστῆρας τοῦ ἐν Πάτραις ἐργοστασίου ἀδελφῶν Πραπαπούλου, παρ' οὗ δύνανται νὰ προμηθευθῶσιν οἱ διάφοροι ἀμπελουργοί εἴτε ἀποτεινόμενοι ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἐν Πάτραις ἐργοστάσιον διὰ τῆς ἄνω διευθύνσεως εἴτε διὰ μέσου τοῦ ἡμετέρου Γραφείου, τὸ ὁποῖον ἀναλαμβάνει τὴν προμήθειαν διὰ λογαριασμὸν τῶν ἀμπελουργῶν. Τὸ Γραφεῖον μάλιστα ἡμῶν πρὸς εὐκολίαν πρὸ καιροῦ ἐζήτησε τιμοκατάλογον τοῦ ἄνω καταστήματος, τὸ ὁποῖον ἔχει κανονίσῃ τὰς τιμὰς τῶν ψεκαστήρων του εἰς δραχμὰς 90 δι' ἕκαστον πλὴν τῶν ἐξόδων μεταφορᾶς ἀπὸ Πάτρας ἐνταῦθα, ὑπολογι-

ΔΕΛΤΙΑ

ΠΟΙΑΝ ΣΗΜΑΣΙΑΝ

Έχει ή κατάληψις της Κωνσταντινουπόλεως ύπό των Εύρωπαϊκών στρατευμάτων και ή έναντίον των Τούρκων στρατιωτική δράσις των Συμμάχων, δύναται έκαστος νά κατανοήσῃ όταν σκεφθῇ ότι έάν αί ληφθεῖσαι άποφάσεις δέν άφεώρων τήν όριστικήν της Τουρκίας διάλυσιν, ούδείς λόγος συνέτρεχεν είς τήν λῆψιν τοιούτων μέτρων.

Άλλ' αί άποφάσεις της Διασκέψεως, εύτυχῶς διά τόν πολιτισμόν καί δυστυχῶς διά τήν Τουρκίαν, είναι έξ έκείνων τάς όποίας ή Τουρκία δέν θά ήτο δυνατόν νά δεχθῇ άνευ άντιστάσεως. Διά τοῦτο καί οί Σύμμαχοι άπεφάσισαν διά τῆς βίας νά έπιβάλουν τάς άποφάσεις των καί νά θέσουν τέρμα είς τήν ὕπαρξιν ένός λαοῦ βαρβάρου.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ

Συμβούλιον ένέκρινε μεγάλας πιστώσεις διά τήν κατασκευήν έργων όδοποιΐας καί εύεργετῶν ίδρυμάτων είς τήν ὑπ' αὐτό τό Ἑλληνικόν στρατόν κατειλημμένην Μικρασιατικήν περιοχήν. Τό τοιοῦτον τί άλλο σημαίνει παρά ότι αί χῶραι αύται έξ ίσου δριστικῶς πλέον ένιδιαιτεσθῇ εἰς τήν Ἑλλάδα ἥτις ἀρχίζει ἀπό τοῦδε τό ἐκπολιτιστικόν της ἔργον.

Ἐξεπλάγημεν πρός τοῦτο ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἐν τῇ Βουλῇ δέν ἐξέφρασε τήν παραμικράν ἔκπληξιν ἐπί τῇ ἀποφάσει ταύτῃ. Ἐκτός ἐάν ἡ ἀντιπολίτευσις ἐθεώρησε τό πρᾶγμα ὡς κάτι τό ὁποῖον ἐπρόκειτο νά γίνῃ καί ἐπί τέλους ἐγένετο.

Ἐξεπλάγημεν ἐπίσης διότι ἡ ἀντιπολίτευσις δέν ἐσκέφθη νά ἐπικρίνῃ τήν ἀπόφασιν ταύτην ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ἐλήφθη ἄνευ τῆς γνώμης τῆς Βουλῆς. Ἐάν ἡ ἀντιπολίτευσις ἐσκέφθη τοῦτο, ἐάν ἐσκέφθη ὅτι ἡ ἀπόφασις ἐλήφθη ἄνευ τῆς γνώμης τῆς Βουλῆς, ἐάν ἐσκέφθη ὅτι ἡ ἀπόφασις ἐλήφθη ἄνευ τῆς γνώμης τῆς Βουλῆς καί ἐπέκρινε διά τοῦτο τήν ἀπόφασιν, τότε θά ἐπεκρίνετο ὀρθῶς καί ἐπικριθεῖσα θά ἐδικαιοῦτο νά ἀπαντήσῃ ὅτι ἡ ἀπόφασις ἐλήφθη ἐπί τῇ ἐπιτακτικῇ ἀνάγκῃ νά μή ἀναμείνῃ τό ἔθνος τήν γνώμην τῆς Βουλῆς, ἥτις ἐπρόκειτο νά συνέλθῃ μετά τινας ἡμέρας, ἵνα μή ἐκτεθῇ εἰς τόν κίνδυνον νά ἐπέλθῃ ἡ ἐπιβολή τῆς ἀποφάσεως ἐν τῷ μεταξύ χρόνῳ.

Ἀλλ' ἡ ἀντιπολίτευσις δέν ἐσκέφθη τοιοῦτόν τι. Ἐσκέφθη ἁπλῶς ὅτι ἡ ἀπόφασις ἐλήφθη ἄνευ τῆς γνώμης τῆς Βουλῆς καί ἐσιώπησε. Ἐσιώπησε διότι ἐσκέφθη ὅτι ἡ ἀπόφασις ἐλήφθη ἄνευ τῆς γνώμης τῆς Βουλῆς καί ἐπεδοκίμασε διά τοῦτο τήν ἀπόφασιν, ἐπεδοκίμασ